

לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

לעילוי נשמת
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: יום הפורים

פרשת תצוה

בס"ד | גיליון מס' 320

כיצד בוטל הצורך בניתוח לפני שנקבע בפעם השלישית?

ואתה תצוה (כ"ז כ)

זהו גילוי מרטיט כל לב! הנה כי כן, לפנינו יום הפורים, זהו יום בו אנו לא רק מתפללים ומבקשים, זהו יום בו ניתן לנו משמים הנח לגזור, לקבוע, להכריע במו פינו! אנו לא רק מבקשים, אנו אומרים למלך, כביכול מצווים עליו לאיזו ישועה אנו זקוקים, מה אנו צריכים לשנות בחיים, ויש לנו את הכח ליצור את השינוי!

בדבריו הוא מדגיש, כי על אמירה זו להיאמר בכל הכח והכוונה, בכל רצון הנפש. לא רק להתפלל מהשפה ולחוץ, ללחוש תפילה וללכת הלאה. ביום הפורים זה הזמן לצעוק מכל הלב, לבקש מעומק הנשמה, להקיש על שערי שמים בעוצמה כבירה בלי ויתורים, ולהילחם - ממש כך - כדי לזכות שביום הזה ניושע וניגאל, איש מצרותיו ובעיותיו ברוחניות ובגשמיות, כי עכשיו הזמן לפעול, זה הרגע הנכון, זו שעת הרצון!

גם בשמה של פרשת השבוע מרומו עניין זה, כפי שמביא הרה"ק בעל ה'דברי שמואל' מסלונים זי"ע, שהמילה 'תצוה' היא ראשי התבות של המילים 'צעקת ה'דל ת'קשיב ו'תושיע'. כלומר, גם בשם של פרשת השבוע הנוכחית יש את הסגולה העילאית הזו, לצעוק לה' בכל הכח, לעמוד לפניו כדל נטול זכויות ולצעוק לישועתו, וההבטחה ברורה כי הוא יקשיב וישוע!

אחים יקרים, אין מי מאיתנו שאינו זקוק לישועה, אם במלחמת היצר והנסיונות התכופים, אם בבעיות הבריאות והנגיף המחולל מהומות, אם בקשיים חינוכיים והשאפה הנכספת לזכות בנחת מילדינו, אם בהתמודדות בפרנסה ומינוס מלחיץ. לפני עת הרצון בפורים, הבה ניקח דף קטן ונרשום עליו את כל משאלותינו, שמות אנשים שאנו רוצים להתפלל עליהם, בקשות לישועות שאנו זקוקים להם, כדי שביום הפורים נזכר על מה להתפלל, ותקובל תפילתנו ברצון.

הבה ננצל את עת הרצון הזו בכל הכח, נשתמש בה בעוצמה. זה הזמן להרעיש עולם ומלואו, לשאוג אל ה' שירחם עלינו ויגאל כל איש ישראל ממצוקתו האישית, ואת כולנו יחדיו מהמצוקות האופפות אותנו. הבה נסתער על יום הפורים בבכי ובתחנונים מעומק הלב, הבה נפעל בשעת הכושר העילאית הזו בפינו ובתפילתנו, וככל שנעשה זאת בכוונה - כך נזכה לראות במוחש כי כל הפושט יד ומבקש - נותנים לו משמים שפע ברכה וישועה, שמחות ונחת עד בלי די!

נס כפול, תפילה אחת!

את הסיפור העוצמתי הבא, קיבלנו מפי בעל המעשה, הרב משה מנחם לימאי הי"ו מירושלים, שתיאר לנו בפרוטרוט את כל פרטי הסיפור. וזה דבר המעשה:

היה זה במוצאי תשעה באב תשע"ג, ר' משה יצא מהכותל המערבי בדרכו לשוב לביתו, ואז תקפו אותו כמה ערבים שונאי ישראל, שגמרו אומר לנסות לרוצחו

מתוך שמחה וטוב לבב, בלבבות נרגשים ובהתרוממות הרוח, צועדים אנו לתוך ימי הפורים. אלו ימים בהם דגל השמחה מונף אל על, כל לב יהודי נרגש ומאושר, השמחה פורצת גבולות, וקולות של מוסיקה מקפיצה עולים מכל פינה. זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, וכולנו שמחים ומאושרים, נכנסים לימי הפורים בריקוד עליוז...

שמחת הפורים, פנים רבות לה. השתיה כדת, משלוחי המנות המעוצבים, הנתינה זה לזה, התחפשות הסגוניות, כל אלה הם מרכיבים היוצרים את הפסיפס המופלא של שמחת הפורים. וכשאנו ניצבים בתוכה, בוערת בליבנו משימה אחת: לנצל. לנצל את היום, לנצל את השמחה. לחוות כל רגע ורגע במיטבו, ולצאת מיום הפורים ברכוש גדול. הן כולנו יודעים שזהו יום מיוחד ועילאי, יום של שמחה בכל העולמות. אז איך מנצלים אותו היטב ויוצאים ממנו עשירים ברוחניות ובגשמיות?!

וביתר שאת: הן כולנו יודעים שהשמחה הזו, היא שמחה על הנס העצום שעשה לנו בורא עולם, כאשר נגד כל הסיכויים - 'ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים'. כיצד נוכל לנצל את שעת הכושר העילאית הזו בה ה' פותח את שערי ומרעיף עלינו אהבה ורחמים עד אין קץ? כיצד נוכל למנף את שמחת הפורים להשפעת שפע של ישועות, בכח הימים ההם, אולם בזמן הזה? וכיצד נוכל לפתח את הימים האלה למעין של שמחה לכל ימות השנה, ולפעול בעזרתו את כל מה שאנו זקוקים לו?!

הבשורה היא שזה אפשרי, וזה תלוי רק בנו. ימי הפורים הם עת רצון מתמשכת, השעות של פורים הן זמן בו 'כל הפושט יד ונותנים לו' - גם משמים. כל מי שמבקש, כל מי שמתחנן, כל מי שמתפלל - ביום הפורים יש השפעה של ישועה, יש אווירה של שמחה, ויש אפשרות לצעוק אל ה' בכל הכח ולהיושע תשועת עולמים!

לתפילה יש כח נגשג בכל ימות השנה, וביום הפורים על אחת כמה וכמה. תפילה בפורים היא 'ניצול הזדמנויות', כניסה לפני כסא הכבוד בעת רצון, שימוש ברגע ייחודי של שמחה פורצת - כדי לפרוץ את כל שערי שמים, ולהביא בזעקת התפילה ישועה גדולה, כל אחד ואחד במה שהוא זקוק לו. ואף יותר מכך - - -

בספה"ק 'שם משמואל', שמות עמוד קצ"ו, מובא גילוי מרטיט אשר לולא נכתב בספר - מי היה יכול ליטול אחריות לומר כדברים האלה. אולם כך מופיעים הדברים באותיות בוערות באש השמחה, לבשרנו על כח התפילה ביום הפורים:

'כל איש משכיל ישים אל לבו... ובכל פורים יכול כל איש ישראל לאמור למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, דרך אמירה וציווי כעין הצדיקים גוזרים והקדוש ברוך הוא מקיים, לתלות את המן מתוך לבו... ואז בוודאי אמירתו תעשה פירות, וזהו שאמרו חסידי קדמאי שבפורים יכול כל איש להיושע!'

שעת רצון בטוחה!

עוד לפני יום הפורים, וכח התפילה הנשגב הטמון בו, ממתינה לנו עוד עת רצון ייחודית ונעלית, בערב יום הפורים - הוא יום תענית אסתר. יום מיוחד זה, בו גואה זכותם של מרדכי הצדיק ואסתר המלכה, כולל בתוכו סגולה עילאית יוצאת דופן, אותה חושף בעל הקב הישר' בספרו, ומבטיח שזו שעת תפילה שפועלת, ומביאה את הישועה הנכספת, וכלשונו:

'וכל מי שצריך רחמים על איזה דבר, יקח פנאי לעצמו ביום תענית אסתר, ויאמר פרק כ"ב שבתהלים... ואחר כך ישפוך שיחו לפני השם, ויבקש בקשתו בזכות מרדכי ואסתר, אשר בזכותם ייעתר לו הקדוש ברוך הוא, ויפתח לו שערי רחמים, ותקובל תפילתו ברצון!'

מדהים! הלא כמה אנו זקוקים לעת רצון, הרי לכל אחד מאיתנו יש דאגות שמטרידות אותו. כל אחד מאיתנו מתמודד עם בעיות משלו, עם ילדים שישנם או שטרם זכו בהם, עם שמחות שמתעכבות מלבוא, עם בעיות בריאות, עם פרנסה לוחצת, שלום בית מעורער, וכן הלאה. יש לנו פיתרון שה'קב הישר' מבטיח שהוא פותח שערי רחמים, והוא לומר מזמור כ"ב בתהלים ביום תענית אסתר, ואחר כך לבקש את הבקשה הנכספת, והדבר מבטיח שהתפילה תתקבל!

אחים יקרים, הבה ננצל את עת הרצון הזו. נתפלל לה' בכל לב, נזכיר את זכות מרדכי ואסתר, נאמר מזמור כ"ב בכוונה עילאית, ונבקש את כל משאלותינו. בעזרת ה', עוד השנה, ניושע כולנו בזכות התפילה ביום תענית אסתר, הקדוש ברוך הוא יקבל את תפילתנו ברחמים וברצון!

לעילוי נשמת

הרה"ח רבי פתחיה סעלישער בן הר"ר יוסף יונה הי"ד חזנברג
מזקני חסידי בעלזא, נעקח"ש בשנת ה'תשס"ג - י"ג בסיון תש"ד

הונצח לעילוי נשמת איש חסד רב פעלים ותומך התורה
ר' שרגא פייבל ז"ל ב"ר אברהם אליעזר ז"ל זילברשטיין
נלב"ע י"א אדר תשנ"א, 30 שנה לפטירתו

לעילוי נשמת

ר' שלמה פרץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשמיט (אראלי)
ת.נ.צ.ב.ה.

באכזריות. הם הרימו את ידיו בכח רב, דקרו אותו כמה פעמים בגבו ובחזהו, והותירו אותו שותת דם. הוא החל לרוץ כשגופו הולך ומאבד דם, ובשלב מסוים נפל ארצה, איבד את ההכרה.

הוא הובלה לבית החולים, ובמשך כחודש היה מורדם, עבר כמה ניתוחים שנועדו לרפא את הפציעה, ובדרך נס הצליח להשתקם ממנה כמעט לחלוטין ושוחזר מבית החולים. אולם כאן לא תמה סאת ייסורי...

התברר, כי בעקבות מתקפת הטרור שעבר, החלו זיהומים תוקפים את גופו, כל פעם במקום אחר. אולי היה זה מחמת הדקירות האכזריות שעבר, אולי עקב הטיפול החפז שקיבל כדי להציל את חייו, ואולי תוצאה של חודשי הרדמה ושיקום. כך או כך, אם עד אותו יום היה ר' משה איש בריא לחלוטין, הרי שחייו הפכו מסכנת של זיהומים, שכדי להתגונן מפניהם נאלץ ליטול תרופות שונות ומשונות, והומלץ לו לעבור ניתוח מקיף שינקה את גופו מהזיהומים כולם ויאפשר לו לשוב לחיים.

את הניתוח המדובר, שהוא מורכב למדי, וכולל חדירה לאיברים הפנימיים של הגוף וניקוי כל פסולת מהם, מבצעת מנתחת בכירה מאוד, הנחשבת למומחית הגדולה בארץ לניתוחים שכאלה. הוא החליט שכדאי לו לחכות עד שיתפנה לו תור לניתוח אצל המנתחת הבכירה הזו, ואכן - נקבע לו תור ל... עוד שנתיים וחצי!

30 חודשים חלפו עליו בהמתנה, שנתיים וחצי של ציפיה, לקראת הניתוח הגורלי והמכריע כל כך. לאורך כל תקופת הביניים נאלץ להיעזר בטיפולים תומכים, כשהוא מייחל לרגע בו ינותח בהצלחה וחשש הזיהום יסור מעליו. התקופה הארוכה עברה עליו באיטיות מרגיזה, ולבסוף - הגיע היום הגורלי, המרגש כל כך, היום בו ינותח בס"ד וישוב לחיים!

הוא השכים קום, התפלל בכוונה עצומה ובהתרגשות אדירה, שתה כוס קפה, והתייצב בבית החולים. לבש את חלוק המטופל, נכנס לחדר הניתוח, עלה למיטה, ורגע לפני ההרדמה ביקשה הרופאה לוודא כי הוא בצום ב-12 השעות האחרונות. הוא קפץ ואמר ששתה כוס קפה בבוקר...

פני המנתחת התכרמו, והיא הודיעה על ביטול הניתוח. 'זה חייב להיות אחרי צום של חצי יממה לפחות' - פסקה בנחרצות. ר' משה התאכזב עד אין קץ, אולם עד מהרה גילה כי מדובר היה בנס של ממש: בטעות נדירה, התיק הרפואי שהוצמד לו היה תיק של אדם אחר. לו היה נכנס לניתוח - היה מתבצע ניתוח אחר ממה שהוא זקוק לו, ה' ישמור ויציל! שתיית הקפה בבוקר ש'שברה' את הצום - הצילה אותו מניתוח מיותר שאחריו מי ישרנו!

ואחרי הנס הזה, נאלץ ר' משה לקבוע מועד נוסף לניתוח, כששוב נזרזה עליו המתנה של כמעט 3 שנים. הפעם, לאחר 3 שנות המתנה, כבר ידע היטב כי חל איסור לאכול ולשתות לפני הניתוח, וצם כהלכה יממה שלימה. בעלותו אל שולחן הניתוחים, הדגיש באוזני המנתחת כי לא אכל ולא שתה, רק הוא מצונן קמעא וחש מחנק קל בדרכי הנשימה...

הוא לא האמין מה קרה: שוב פסקה הרופאה שאסור לנתח בצורה כזו, והכריזה על ביטול הניתוח. כן כן, כעבור חמש וחצי שנות המתנה לניתוח - הוא מבוטל, בפעם השניה. ר' משה פכר את ידיו בייאוש, לא האמין למשמע אוזניו. האומנם? האם שוב יאלץ להמתין עוד שלוש שנים עד להזדמנות הבאה להיפטר מהזיהומים שבגופו?!

הוא יצא מבית החולים בצעדים כושלים, וכשנכנס לרכבו - פשוט פרץ בבכי מר. 'רבנו של עולם, עלה קול בין יבבותי, אני כבר מבין שאין לי רפואה אחרת זולתך, מלך רופא כל בשר ומפליא לעשות. הן פעמיים עליתי על שולחן הניתוחים והורדתי ממנו, אין לי על מי להישען אלא עליך...' - ובאומרו זאת, החל לבכות מעומק הלב והתפלל לבורא עולם כי הוא ישלח דברו וירפאהו, יסיר מעליו כל זיהום ופגע וכל מחלה ונגע, ויחון אותו בחיים בריאים ונפלאים כפי שהיו לו עד לפני כשש שנים!

דקות ארוכות ישב ובכה, לא חש בחלוף הזמן. התפילה שעלתה ממעמקי לבו היתה כנה ואמיתית, תפילה שיש בה זקת הנשמה והישענות מליאה רק על כוחה של התפילה. הוא חש כי ה' יתברך מראה לו פעם אחר פעם כי כל דרכי הרפואה לא יועילו עבורו, ועליו לפנות לכתובת המתאימה - לבורא עולם, ולהשליך רק עליו את יתבו. ולפיכך היתה תפילתו נרגשת ומתחנת, כששעה ארוכה שכח מכל הגעשה סביב ורק התפלל לרפואתו בכל הכח!

כששב הביתה חש מאושש ומחוזק, התפילה נסכה בו כוחות חדשים. כעבור כמה שבועות, בבדיקה תקופתית שערך מנתח לעת, התברר כי באורח פלא כל תאי הזיהום נעלמו מגופו כלא היו, פשוט התאדו מאליהם, בלי ניתוח, בלי הרדמה, בלי התאוששות - תאי הזיהום פשוט נעלמו ממנו, נעלמו ואינם, הוא בריא כאחד האדם!

ר' משה, המספר לנו את סיפורו - מבקש להוסיף לבל נטעה: הן ברור שהתפלל לרפואת עצמו גם קודם לכן, לאורך ששת השנים שקדמו לביטול הניתוח השני. אולם מתברר, כי לתפילה הנישאת מתוך לב של אדם שמרגיש שהוא כבר לא סומך על אף אחד - רק על בורא עולם, לתפילה כזו יש כח יעילי, שובר מחיצות ופורץ מחסומים, ודווקא התפילה הזו היא שהביאה את הישועה הנכספת!

אחים יקרים, זה כוחה של תפילה מעומק הלב, תפילתו של יהודי הנשען על אבא שבשמים. הבה נצל כל הזדמנות של תפילה לפרוק את אשר על ליבנו, להתפלל בכוונה ומעומק הרגש, להיזרר מדיבור או כל עיסוק אחר בשעת התפילה, ולהתרכז ברגעים הנשגבים בהם אבא שבשמים מאזין לנו. נשפוך לפניו שיחנו, כי הוא יתברך שומע תפילת כל פה, וימלא את משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים!

פורים שהביא פורים...

נוהג היה הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל לצאת למסעות ברחבי העולם, לשאת דברים חוצבי להבות ולקרר יהודים לאביהם שבשמים. על פי הזמנת קהילות יהודיות ברחבי תבל, היה נוטל את מקל הנדודים ויוצא לדרך, עובר מעיר לעיר וממדינה למדינה, ומעודד רבבות יהודים להתחזק ולהתעודד, להאמין באבא שבשמים ולשאוף לעשות את רצונו.

באחד ממסעותיו הגיע לקייפטאון שבדרום אפריקה, שם התאכסן אצל יהודי נחמד אחד, מבוגר למדי, ששמח על הזדמנות לארח את אותו צדיק, ומה עוד - שזו היתה הזדמנות עבורו להכניס קצת אור ושמחה לביתו, שכן לא זכה לילדים משלו. הוא אירח את הרב בכבוד מלכים, והרב בירך אותו שיזכה להיפקד בזרע של קיימא, וביתו יימלא קול צהלת ילדים משחקים.

אולם החודשים הוסיפו לחלוף, ודבר לא קרה. האיש לא זכה להיפקד, וצערו נשקף מתוך עיניו, לאור השנים הארוכות העוברות עליו ועל רעייתו בהמתנה ממושכת לישועה המבוששת מלבוא. ואז הגיע יום הפורים...

אחד היהודים היקרים בקהילה בקייפטאון, שיתף אותו בסיפור שהתרחש בקהילתו של הרב פינקוס באופקים, כאשר יהודי שלא זכה להיפקד בילדים ניצל את יום הפורים לתפילה נרגשת מעומק הלב ובזכותה נושע באותה שנה. האיש המליץ למארח לאמץ את השיטה ולנצל את יום הפורים לתפילה מעומק הלב ובדמעות שליש, אולם המארח התקשה לראות את עצמו מיישם את העצה - שכן בטבעו הוא מאופק, מתקשה לבכות, בוודאי שלא במקום תפילה ציבורי...

ואז הגיע יום הפורים. האיש התייצב לתפילה בבית הכנסת המקומי, ולפתע חש רגש עז מצייף אותו, והוא החליט לנצל את ההזדמנות. כשנעמד לתפילת שמונה עשרה חש כי כל שערי שמים פתוחים בפניו, ולפתע החל לבכות בדמעות של ממש, כשהוא כלל לא שם לב למתרחש מסביבו...

המניין בבית הכנסת סיים תפילת שמונה עשרה, המשיך בחזרת הש"ץ, עבר לקריאת התורה וכבר החל בקריאת המגילה. רק בפנינת בית הכנסת ניצב אותו יהודי, גופו מתנווע בדבקות ופניו רוטטות בבכי. טליתו רטובה מרוב דמעות, והוא עודו עומד וזועק לאבא שבשמים: 'אבא, הבטחת כי כל הפושט יד נותנין לו, אני פושט את ידי ומבקש ממך שתזכני לגדל ילדים שמחים ובריאים שיעשו את רצונך, הושיעני נא!'

בבית הכנסת הרעימו הרעשנים באזכור כל 'המן', ובסיום התפילה פרצה שירת 'ושנת יעקב' עליזה מפי כולם, כשחלק מהקהל מביט בו ברחמים. אולם הוא לא שת לבו אליהם, כולו שקוע בתפילתו הרועמת ובזעקתו הנרגשת למי שמפתח של חיה בידי, שהגיע הזמן להושיעו, שגם הוא רוצה לזכות לגדל ילדים!

כשסיים את תפילתו, בית הכנסת כבר היה ריק מאדם, הכל מיהרו לבתיהם לקיים את מצוות היום, וגם הוא מיהר לחפש מקום בו יוכל לשמוע את קריאת המגילה... אבל הוא חש הקלה, כי הרגיש שניצל את היום המסוגל, הוא נקש על שערי השמים בעוצמה, הוא הפיל תחינתו לפני מלכו של עולם מכל הלב, ובעזרת ה' הוא גם ייוושע!

ואכן, הלא יאומן קרה: כעבור פחות משנה, הוכתה קהילת קייפטאון בהלם, בשעה שהתבשרו שהאיש זכה להיוושע, ובגיל מבוגר מאוד הוא חובק בן בכור. כל הקהילה היתה כמקרה, הכל חגגו את השמחה בהתרגשות אדירה, כאילו זכו בפורים נוסף - בזכות הפורים הקודם... האיש השקיע את יום הפורים במקום הנכון, וזכה בישועה למעלה מדרך הטבע!

ללמדנו, אחים יקרים, שאנו ניצבים בימי הזדמנות, בשעות יקרות מפז. יום הפורים הניצב לפנינו הוא עת רצון שמימית פלאית של 'מה בקשתך וינתן לך', כל יהודי יכול לפשוט את ידו ולקבל. כל מה שכדאי כל כך לעשות, הוא לנצל את שעת הרצון, להתדפק על שערי שמים, לשפוך שיח בדמעות ובכוונה, להתחנן מעומק הלב!

הן כולנו זקוקים לישועה, איש איש במה שמעיק עליו. דמעות רוחחות של פורים, תפילה וזעקה מעומק הלב - בכוחן להושיע, בכוחן להשפיע. ככל שנגצל יותר את שעת הרצון זו, ככל שנמנף את פורים לתפילה נרגשת מעומק הלב על כל מה שמעיק עלינו - כך נזכה לראות בקיום הפסוק 'וישח המלך... את שרביט הזהב', מלכו של עולם ייעתר לתפילתנו, יקשיב לרחשי ליבנו וישפיע עלינו שפע ברכה ושמחה, ישועה והצלחה, לכל ימות השנה!

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשראי) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס